

بررسی مقدماتی ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه شخصیت خودشیفته (NPI-40)

مجید صفاری نیا¹، فرهاد شقاقی²، بهرام ملکی³

تاریخ وصول: 91/2/14 تاریخ پذیرش: 91/6/16

چکیده

زمینه: اخیراً موج جدیدی در پژوهش‌های مربوط به خودشیفتگی توسط روانشناسان شخصیت و بالینی، با گسترش ابزار معروفی به نام پرسشنامه شخصیت خودشیفته ایجاد شده است. هدف از مطالعه حاضر بررسی مقدماتی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی پرسشنامه شخصیت خودشیفته 40 سؤالی در جمعیت ایرانی بود.

روش: نمونه پژوهش شامل 410 نفر دانشجوی سال 1390 با میانگین سنی 25/26 (234 مرد و 176 زن) بود که با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. آزمودنی‌ها به پرسشنامه شخصیت خودشیفته، مقیاس خودشیفتگی پرسشنامه چند محوری بالینی میلون-3 و مقیاس‌های

1. استادیار، گروه روانشناسی اجتماعی دانشگاه پیام نور msaffarinia@yahoo.com

2. استادیار، گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور farhad.shaghaghi@gmail.com

3. دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه پیام نور (نویسنده مسئول مقاله) دانشگاه فرهنگیان - پردیس سندج

bahram.maleki@gmail.com

برون‌گرایی و توافق‌جویی پرسشنامه شخصیت پنج‌عاملی پاسخ دادند. ضرایب پایایی از نوع همسانی درونی و بازآزمایی و روایی هم‌زمان گزارش شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که پایایی بازآزمایی و همسانی درونی کل پرسشنامه شخصیت خودشیفته به ترتیب برابر با 0/81 و 0/77 بود. همچنین ضرایب همبستگی نمره کل این پرسشنامه با پرسشنامه چند محوری بالینی میلون-3 و خرده‌مقیاس برون‌گرایی و توافق‌جویی پرسشنامه شخصیت پنج‌عاملی به ترتیب برابر با 0/82 و 0/73 و 0/68 محاسبه شد که بیانگر روایی همگرایی مناسب پرسشنامه شخصیت خودشیفته است.

نتیجه‌گیری: نتایج تحلیل عامل تأییدی نشان داد که مدل هفت‌عاملی این پرسشنامه در جامعه ایرانی برآزش دارد. همچنین نتایج تحلیل عامل چند متغیری نشان داد که میانگین کلی نمرات مردان از نمرات زنان در سطح معنی‌داری بالاتر است.

واژگان کلیدی: پرسشنامه شخصیت خودشیفته، ویژگی‌های روان‌سنجی، پایایی، روایی

مقدمه

خودشیفتگی¹ ترکیب مهمی از صفات و فرایندهای شخصیت است که با ویژگی‌هایی از قبیل خود بزرگ‌بینی در عین شکنندگی خود، اشتغال ذهنی در مورد موفقیت، احساس محقق بودن، انتظار مورد تحسین واقع شدن (آمز، رز و آندرسون²، 2006)، تخیلات مربوط به قدرت زیاد، زیبایی و موفقیت، حساسیت زیاد به انتقاد، و تمایل به بهره‌کشی از دیگران در روابط بین فردی (روساریو و وایت³، 2005) مشخص می‌شود. در دهه‌های اخیر، اختلاف نظرهای خرده بالینی در تشخیص خودشیفتگی، توجه روز افزونی را به عنوان یک بعد شخصیت به خود مشغول داشته است. این امر نشان دهنده توانایی نیرومند این تشخیص برای پیش‌بینی دامنه

1. narcissism

2. Ames, Rose & Anderson

3. Rosario & White

وسعی از متغیرهای مربوط و وابسته به آن، از واکنش‌پذیری هیجانی گرفته تا خودارزیابی عملکرد است.

خودشیفتگی تاریخچه گسترده‌ای هم در حوزه روان‌شناسی شخصیت و هم در حوزه روان‌شناسی بالینی دارد (کمپل و فاستر¹، 2007؛ مورف و رودوالد²، 2001). خودشیفتگی اولین بار به عنوان یک سازه بالینی، با نام نوعی اختلال از نوشته‌های فروید³ (1914) برخاسته است. بعدها کرنبرگ⁴ (1975) و کوت⁵ (1977) این دیدگاه بالینی را در مورد خودشیفتگی ادامه دادند، که با فاصله اندکی بعد از آن منجر به وارد شدن آن در دی اس ام -3⁶ به عنوان یکی از اختلالات شخصیت با نام اختلال شخصیت خودشیفته⁷ (ان‌پی‌دی) شد. مقاله فروید (1931) در مورد الگوهای لیبدووی⁸ و کارموری⁹ (1938) بر روی «خودشیفته» یا خویش‌پرستی¹⁰، مشخص‌کننده مثال‌هایی کلاسیک از خودشیفتگی هستند که به عنوان بخشی از شخصیت بهنجار مفهوم سازی شده است. مفاهیم بالینی و روان‌شناختی شخصیت خودشیفتگی از بسیاری جهات تشابه دارند، اما از یک جنبه بسیار مهم متفاوتند.

خودشیفتگی از لحاظ روان‌شناسی بالینی یک اختلال شخصیت محسوب می‌شود، که افراد بر اساس مجموعه‌ای از ملاک‌های تشخیصی، یا دارای (ان‌پی‌دی) هستند یا نیستند (طبقه بندی مقوله‌ای¹¹). در حالی که روان‌شناسان شخصیت عموماً دیدگاه ابعادی¹² به خودشیفتگی دارند و

1. Campbell & Foste
2. Morf & Rhodewalt
3. Freud
4. Kernberg
5. Kohut
6. DSM-III
7. Narcissistic Personality Disorder (NPD)
8. Libidinal types
9. Murray
10. egophilia
11. categorical
12. dimensional

بر اساس آن مرز مشخصی در طول پیوستار خودشیفتگی که میان بهنجار و خودشیفته تفاوت ایجاد کند وجود ندارد.

اخیراً موج جدیدی در پژوهش‌های مربوط به خودشیفتگی توسط روان‌شناسان شخصیت و بالینی، با گسترش ابزار معروفی به نام پرسشنامه شخصیت خودشیفته¹ (ان‌پی‌آی-40) (راسکین و تری²، 1988) ایجاد شده است. ان‌پی‌آی-40 تا به امروز در بیش از صدها پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است و ثابت شده است که ویژگی‌های روان‌سنجی قابل توجهی برای سنجش نشانگان خودشیفتگی غیربالینی³ دارد (روساریو، وایت، 2005؛ راسکین و تری، 1988). ان‌پی‌آی-40 نخستین و اصلی‌ترین مقیاس سنجش خودشیفتگی در ادبیات روان‌شناسی شخصیت است و برای سنجش ویژگی‌های خودشیفتگی در گروه‌های غیر بالینی ساخته شده است (فاستر و کمپل، 2007).

با گسترش نظریه‌ها در مورد خودشیفتگی و سنجش‌هایی از قبیل ان‌پی‌آی-40، در دهه‌های اخیر افزایش قابل توجهی در پژوهش‌های روان‌شناختی مربوط به خودشیفتگی صورت گرفته است. بر اساس گزارش سوپر، رون‌پور، کاپلمن، مولینز و واتسون⁴ (2001) ارجاع‌های پایگاه داده‌های اطلاعات روان‌شناختی⁵ به مفهوم خودشیفتگی و شخصیت خودشیفته از «405» مورد در طی یک دوره ده ساله از سال 1969 تا 1978 به «1322» مورد در طی سال‌های 1979 تا 1988 و به «1971» مورد در طول سال‌های 1989 تا 1998 رسیده است (ص 245). بررسی ما از پایگاه اطلاعات روان‌شناختی مشخص ساخت که در سال 2011 حداقل 1686 ارجاع برای پژوهش در مورد ان‌پی‌آی-40 وجود دارد. بنابراین، ان‌پی‌آی-40 در سطحی بسیار وسیع مورد استفاده قرار گرفته است و به نظر می‌رسد، به عنوان ابزاری برای سنجش خودشیفتگی غیربالینی، مقبولیت بالایی کسب کرده است. در واقع مطالعات متعددی ساختار عاملی خودشیفتگی را

-
1. Narcissistic Personality Inventory (NPI)
 2. Raskin & Terry
 3. subclinical
 4. Soyer, Rovenpor, Kopelman, Mullins, & Watson
 5. psychInfo

مورد کاوش و بررسی قرار داده‌اند (برای مثال امانز¹، 1984، 1987؛ راسکین و تری، 1988، سوپر و همکاران، 2001؛ کوباریچ، دیاری و آستین²، 2004؛ والاس و بامیستر³، 2002؛ روساریو و وایت، 2005؛ آمز و همکاران، 2006). با این حال تقریباً تمامی نتایج تجربی اخیر که اثرات خودشیفتگی را آزمون کرده‌اند، همگی حول محور نمرات کلی ان‌پی‌آی-40 می‌چرخند. به علاوه تمام محققان فوق در پژوهش‌های خود اظهار کرده‌اند که نمرات کلی ان‌پی‌آی-40 به طور پایداری از هر نمره خرده مقیاس دیگری، توان پیش بینی بالاتری برای ویژگی‌های شخصیت خودشیفته دارد.

تاریخچه پرسشنامه شخصیت خود شیفته 40 (NPI-40)

تاریخچه پیدایش ان‌پی‌آی-40، به پرسشنامه‌ای برمی‌گردد که دارای 233 ماده بود. در این پرسشنامه هر گویه، یک جفت عبارت خود نگرشی ارائه می‌داد و از پاسخ دهنده خواسته می‌شد عبارتی که بیشترین توافق را با او دارد انتخاب نماید. پس از چندی، ان‌پی‌آی از میان تعدادی از تحلیل‌های مهم عبور کرد تا اینکه نسخه 54 ماده‌ای آن ارائه شد (راسکین و هال، 1979، 1981). امانز (1984، 1987) یک تحلیل عاملی بر روی نسخه 54 ماده‌ای انجام داد و در نتیجه چهار مؤلفه برای آن گزارش کرد که عبارت بودند از: رهبری / اقتدار⁴، برتری‌جویی / تکبر⁵، خوددفریفتگی / خودپسندی⁶ و محق بودن / بهره‌کشی⁷. از آن به بعد گفته می‌شد که خودشیفتگی، می‌تواند هم بر اساس نمره کل مقیاس ان‌پی‌آی و هم بر اساس هر یک از چهار خرده مقیاس این ابزار مورد تعبیر و تفسیر قرار گیرد. هر خرده مقیاس متشکل از 9 الی 12 ماده غیر همپوشان بود. با استفاده از یک نمونه 451 نفری از دانشجویان دوره لیسانس، امانز (1984)

1. Emmons
2. Kubarych, Deary & Austin
3. Wallace and Baumeister
4. leadership/authority
5. superiority/arrogance
6. self-absorption/self-Admiration
7. exploitativeness/entitlement

ضریب همسانی درونی کل مقیاس را 0/86 و ضریب همسانی درونی هر یک از چهار خرده مقیاس را به ترتیب: 0/69؛ 0/70؛ 0/81 و 0/68 گزارش کرد. امانز (1987) نتیجه گرفت که همسانی درونی نسخه 54 ماده‌ای ان‌پی‌آی در حد رضایت بخش است. به علاوه تعدادی از مطالعات دیگر، شواهد متعددی برای پایایی و روایی این نسخه از ان‌پی‌آی فراهم آوردند (برای مثال امانز، 1987؛ پری فیترا و ریان¹، 1984؛ راسکین و هال، 1981؛ واتسون، گریشام، تروترو و بیدرمن²، 1984؛ واتسون، هود و موریس³، 1984). از میان عامل‌های معرفی شده توسط امانز، عامل محقّ بودن/ بهره‌کشی بیش از همه با رفتارهای ناسازگارانه و آسیب‌شناختی مرتبط بود. این عامل رابطه معنی‌داری با ماکیاوول‌گرایی (مک‌هاسکی⁴، 1995)، عقاید غیر منطقی (واتسون (واتسون و موریس، 1991)، هم‌حسی هیجانی و شناختی پایین، عزت‌نفس پایین، پریشانی بالا (واتسون و همکاران، 1992) و تغییرپذیری و تشدید خلق (امانز، 1987) داشت. عامل برتری-جویی/ تکبر نیز همبستگی معنی‌داری با تغییرپذیری و تشدید خلق داشت (امانز، 1987).

سال بعد راسکین و تری (1988) با استفاده از تحلیل مؤلفه‌های اصلی بر روی ان‌پی‌آی، مشخص کردند که هفت ماده از این پرسشنامه، الگوی ناهمسانی با کل مقیاس دارد و هفت ماده دیگر نیز بارهای عاملی ضعیفی دارد. از این رو تحلیل آن‌ها منجر به کاهش بیشتر ماده‌های ان‌پی‌آی و رسیدن آن به 40 ماده شد. از آنجا که دی‌اس‌ام-3 هشت بعد رفتاری تحت عنوان اختلال شخصیت خودشیفته ارائه داده بود، راسکین و تری (1988) تقریباً تمام این هشت مؤلفه را مورد بررسی قرار دادند و توانستند هفت مؤلفه را با 52% واریانس از ان‌پی‌آی-40 استخراج کنند. به این ترتیب نسخه هفت عاملی آن معرفی شد. علاوه بر نمره کل مقیاس ان‌پی‌آی-40، این عامل‌ها تشکیل هفت خرده مقیاس مؤلفه‌ای دادند که عبارت بودند از: اقتدار- خود‌نمایی⁵

-
1. Prifitera & Ryan
 2. Watson, Grisham, Trotter, & Biderman
 3. Watson, Hood, & Morris
 4. McHoskey
 5. exhibitionism

- برتری جویی - بهره‌کشی - محق بودن - خودبستگی¹ و خودبینی². هر خرده‌مقیاس متشکل از 3 الی 8 ماده غیر همپوشان بود. راسکین و تری (1988) ضرایب لامبدا 3 گاتمن (آلفا) را برای کل مقیاس ان‌پی‌آی-40/83 و برای هر یک از خرده‌مقیاس‌ها به ترتیب، 0/73؛ 0/63؛ 0/54؛ 0/50؛ 0/52؛ 0/50؛ و 0/64 (n=1018) گزارش کردند. به جز ضریب کل مقیاس و مقیاس اقتدار، به نظر می‌رسد تمام خرده‌مقیاس‌های دیگر برای استفاده جداگانه آنقدر مفید نیستند و نیاز به افزایش تعداد سؤالات در آن‌ها مشهود است. روساریو و وایت (2005) گزارش خود، نتیجه همبستگی‌های بازآزمایی برای تمامی مقیاس‌های ان‌پی‌آی را پس از 13 هفته معنی‌دار و همسانی درونی آن را برای کل مقیاس 0/83 گزارش کردند. همچنین پژوهشی دیگر ادلستین، یم و کواس³ (2010) ضریب همسانی درونی کل مقیاس را 0/81 برآورد کردند. در ایران محمدزاده (1388) نسخه کوتاه (ان‌پی‌آی-16) را اعتبارسنجی کرده و بر روی 342 دانشجوی ایرانی، روایی هم‌زمان آن را با مقیاس خودشیفتگی پرسشنامه شخصیت چند محوری بالینی میلون-2 برابر 0/77 و روایی افتراقی آن را با مقیاس برون‌گرایی و توافق جویی پرسشنامه شخصیت پنج‌عاملی⁴ معنی‌دار محاسبه کرد. همچنین ضریب پایایی بازآزمایی، ضریب همبستگی پایایی تنصیفی و ضریب همسانی درونی آن را به ترتیب 0/84، 0/74 و 0/79 گزارش کرده و ان‌پی‌آی-16 را ابزاری مناسب و کوتاه برای غربالگری در پژوهش‌های مرتبط با خودشیفتگی می‌داند.

با توجه به اهمیت مطالعه بر روی سبک شخصیتی خودشیفته، چه در مطالعات بالینی و آسیب‌شناختی روانی و چه در مطالعات روان‌شناختی اجتماعی و جامع بودن عامل‌های ان‌پی‌آی-40 و انطباق زیاد آن با ملاک‌های تشخیصی اختلال شخصیت خودشیفته در

1. self-sufficiency
 2. vanity
 3. Edelstein, Yim & Quas
 4. Five-Factor Inventory (FFI)

دی‌اس‌ام-4، هدف اصلی مطالعه حاضر، بررسی ویژگی‌های مقدماتی روان‌سنجی این ابزار در یک نمونه ایرانی در زمینه‌های پژوهشی، غربالگری و بالینی است.

روش پژوهش

آزمودنی‌ها

جامعه آماری، شامل کلیه دانشجویان مقطع کاردانی و کارشناسی دانشگاه‌های دولتی و آزاد شهر سنندج در سال تحصیلی 90-89 بودند. از جامعه آماری فوق تعداد 410 نفر شامل 234 نفر مرد (57 درصد) و 176 زن (43 درصد)، با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه شخصیت خودشیفته نسخه 40 ماده‌ای (ان‌پی‌آی-40): این پرسشنامه خود گزارش‌دهی، به منظور سنجش ویژگی‌های مرتبط با شخصیت خودشیفته توسط راسکین و تری (1988) ساخته شده است. این پرسشنامه شامل هفت خرده‌مقیاس اقتدار¹ - خود‌نمایی² - برتری‌جویی³ - بهره‌کشی⁴ - محق بودن⁵ - خودبسندگی⁶ و خودبینی⁷ می‌شود. هشت سؤال مقیاس اقتدار، به قدرت و مهارت‌های رهبری فرد بر می‌گردد. افرادی که نمره بالایی در این مقیاس بگیرند، تمایل به کسب قدرت و استفاده از آن صرفاً برای خودشان دارند. هفت سؤال مقیاس خودنمایی، به نیاز فرد به مرکز توجه بودن و میل به اینکه دیگران او را مرکز توجه بدانند بر

-
1. authority
 2. exhibitionism
 3. superiority
 4. exploitativeness
 5. entitlement
 6. self-sufficiency
 7. vanity

می‌گردد. پنج سؤال مقیاس برتری جویی، اشاره به این دارد که یک شخص تا چه حد احساس می‌کند بر دیگران غلبه دارد.

پنج سؤال مقیاس بهره‌کشی، نشان دهنده میزان تمایل فرد به بهره‌کشی و استثمار دیگران برای رسیدن به اهداف و رفع نیازهای خود در زندگی است. شش سؤال مقیاس محق بودن، به میزان انتظار و چشم داشت بیش از حد فرد در زندگی برمی‌گردد. به عبارت دیگر انتظارات غیر منطقی و نامعقول فرد، به ویژه در مقابل رفتارهای مناسب و یا توقعات منطقی دیگران. شش سؤال مقیاس خودبستگی برمی‌گردد به اینکه شخص تا چه حد خود را بی‌نیاز از دیگران و خود بسنده می‌داند. به این معنی که برای رفع نیازهای زندگی خود، در مقابل اینکه تا چه حد به دیگران مراجعه می‌کند، تا چه اندازه بر توانایی‌های خود تکیه دارد. سه سؤال مقیاس خودبینی نیز نشان دهنده میزان اعتقاد به توانمندتر بودن و جذاب‌تر بودن از دیگران است. ان‌پی‌آی-40 شامل 40 ماده است که در هر ماده، یک جفت عبارت ارائه می‌شود. از پاسخ دهنده خواسته می‌شود که در هر ماده، هر جمله‌ای که بیشترین مطابقت را با وضعیت وی دارد، انتخاب نماید. سؤالات از صفر تا یک نمره گذاری می‌شوند. نمره صفر نشان دهنده فقدان نشانه و نمره یک بیانگر وجود نشانه خودشیفتگی است. در نتیجه دامنه نمرات از صفر تا 40 است که نمرات بالاتر نشان دهنده خودشیفتگی بیشتر است. اجرای ان‌پی‌آی-40 بین 10 تا 15 دقیقه طول می‌کشد. میانگین نمره برای جامعه کلی 12 الی 15 است. نمره میانگین برای افراد مشهور 17 الی 18 است و نمرات بالاتر از 20 جنبه خودشیفتگی شخصیت فرد را نشان می‌دهند. ان‌پی‌آی-40 ابتدا توسط یکی از اساتید زبان انگلیسی به فارسی ترجمه شد. سپس برای اطمینان از صحت ترجمه، نسخه ترجمه شده فارسی در اختیار یکی دیگر از اساتید زبان انگلیسی قرار داده شد تا به انگلیسی برگردانده شود. متن ترجمه از نظر قابل فهم و رسا بودن کلمات، نخست توسط اساتید روانشناسی بازبینی گردید. سپس پرسشنامه به تعدادی از دانشجویان داده شد تا اشکالات موجود احتمالی مشخص گردد و به این ترتیب نسخه فارسی پرسشنامه شخصیت خودشیفته 40 ماده‌ای تهیه و اجرا شد.

پرسش‌نامه شخصیت پنج‌عاملی: این پرسش‌نامه ابزاری 60 سؤالی است که برای ارزیابی پنج عامل اصلی شخصیت به کار می‌رود. این پرسشنامه توسط کاستا و مک کری ساخته شده است و به صورت لیکرت 5 درجه‌ای و در دامنه‌ای از «کاملاً مخالف» تا «کاملاً موافق» نمره‌گذاری می‌شود (کاستا و مک کری¹، 1992). این محققان ضریب آلفای کرونباخ بین 0/68 (برای موافق بودن) تا 0/86 (برای روان رنجورخویی) را گزارش کرده‌اند. هلدن (1999) نیز ضریب آلفای کرونباخ این 5 عامل را در دامنه 0/76 (برای گشودگی) تا 0/87 (برای روان رنجورخویی) گزارش می‌کند.

نتایج مطالعه مورادیان و نزلک (1995) نیز حاکی از آن است که آلفای کرونباخ روان رنجورخویی، برون‌گرایی، گشودگی به تجربه، توافق جویی و وظیفه‌شناسی به ترتیب عبارت است از 0/84، 0/75، 0/74، 0/75 و 0/83. این پرسشنامه در ایران توسط گروسی‌فرشی (1377) هنجاریابی شده است. وی با استفاده از روش همسانی درونی، ضریب آلفای کرونباخ آن را جهت عوامل اصلی روان رنجورخویی، برون‌گرایی، گشودگی به تجربه، توافق جویی و وظیفه‌شناسی به ترتیب: 0/86، 0/73، 0/56، 0/68 و 0/87 به دست آورده است. وی جهت روایی این آزمون از همبستگی بین دو شکل گزارش شخصی و ارزیابی مشاهده‌گر استفاده کرده است، که حداکثر همبستگی به میزان 0/66 در عامل برون‌گرایی و حداقل آن به میزان 0/45 در عامل توافق جویی بوده است. همچنین در تحقیق ملازاده (1381) ضرایب اعتبار بازآزمایی در فاصله 37 روز در مورد 76 نفر از فرزندان شاهد به ترتیب 0/83، 0/78، 0/73، 0/79 و 0/85 برای روان رنجورخویی، برون‌گرایی، گشودگی به تجربه، توافق جویی و وظیفه‌شناسی گزارش شده است. آلفای کرونباخ نیز برای روان رنجورخویی 0/86، برون‌گرایی 0/83، گشودگی 0/74، توافق جویی 0/76، وظیفه‌شناسی 0/87 و آلفای کل برابر 0/83 به دست آمده است. از این پرسشنامه فقط دو زیرمقیاس برون‌گرایی و توافق جویی به منظور احراز روایی هم‌زمان که جمعاً 24 ماده است استفاده گردید.

پرسش نامه چند محوری بالینی میلون-3¹: ام‌سی‌ام‌آی-3 (میلون، 1994) یک مقیاس شخصیتی خود سنجی با 175 گویه بلی و خیر است که 14 الگوی بالینی شخصیت و 10 نشانگان بالینی را می‌سنجد. این پرسشنامه برای بزرگسالان 18 سال به بالا که برای ارزیابی روان‌شناختی به مراکز سلامت روان مراجعه می‌کنند استفاده می‌شود. ام‌سی‌ام‌آی-3 همانند دو نسخه قبل، اختلالات شخصیت و اختلالات محور یک دی‌اس‌ام-4 را می‌سنجد. ام‌سی‌ام‌آی-3 تلاش می‌کند وجود یا عدم وجود اختلالات بالینی را با استفاده از نمرات میزان پایه² پیش‌بینی کند. بیماران دارای نمرات بالاتر از 85 به عنوان مبتلا به اختلال معرفی می‌شوند و افراد با نمره کمتر از 85 به عنوان بدون اختلال در نظر گرفته می‌شوند. ام‌سی‌ام‌آی-3 یکی از پرکاربردترین آزمون‌های روانی است که به چندین زبان ترجمه و در تحقیقات بین فرهنگی متعددی استفاده شده است؛ از جمله در ایران دو بار هنجاریابی شده است. خواجه موگهی (1373) در تهران نسخه دوم این پرسشنامه و شریفی (1381) نسخه سوم آن را در اصفهان هنجاریابی کرده است. ام‌سی‌ام‌آی-3 بر اساس فرایند رواسازی یا اعتباریابی سه مرحله‌ای لئوینگر³ (1957) ساخته شده، که برای پالایش آزمون از انتخاب گویه تا ساخت مقیاس و برای رواسازی بیرونی با استفاده از نظریه میلون به عنوان ملاک، از این سه مرحله تبعیت شده است.

مطالعات مختلف نشان دهنده میزان پایایی نسبتاً بالا و روایی تشخیصی بسیار خوب مقیاس‌های ام‌سی‌ام‌آی-3 است. هسو⁴ (2002) پایایی مقیاس‌های این پرسشنامه را بسیار خوب و بین 0/80 تا 0/87 گزارش کرده است. کریگ⁵ (1999) برای پایایی مقیاس‌های اختلالات شخصیت این پرسشنامه، همبستگی‌هایی از 0/58 تا 0/95 با متوسط 0/78؛ و برای پایایی مقیاس‌های نشانگان بالینی آن، همبستگی‌هایی از 0/44 (اختلال استرس پس از ضربه) تا 0/95 (اختلال افسردگی اساسی) با متوسط 0/80 به دست آورده است. در ایران در مطالعه شریفی

1. Millon Clinical Multiaxial Inventory – III (MCMI-III)

2. base rate

3. loevinger

4. Hsu

5. Craig

(1381) همبستگی نمرات خام اولین اجرا و بازآزمایی در دامنه 0/82 (اختلال هذیانی) تا 0/98 (اختلال شخصیت اسکیزوئید) گزارش شده است. همچنین در این مطالعه پایایی همسانی درونی از 0/85 (وابستگی به الکل) تا 0/97 (اختلال استرس پس از ضربه) به دست آمده است. همچنین شریفی و همکاران (1386) در بررسی روایی تشخیصی این پرسشنامه، توان پیش‌بینی مثبت مقیاس‌ها را در دامنه 0/92 تا 0/98 و توان پیش‌بینی منفی مقیاس‌ها را بین 0/93 تا 0/99 برآورد کرده‌اند. در پژوهش حاضر مقیاس خودشیفتگی این پرسشنامه که دارای 24 ماده بود مورد استفاده قرار گرفت.

یافته‌ها

در جدول 1 فراوانی، درصد و میانگین سنی آزمودنی‌ها به تفکیک جنسیت ارائه شده است.

جدول 1: فراوانی و درصد و میانگین سنی آزمودنی‌ها به تفکیک جنسیت

جنسیت	تعداد	درصد	میانگین سنی	انحراف معیار
مرد	234	57	25/21	4/62
زن	176	43	22/19	3/32
کل	410	100	25/26	3/97

به منظور بررسی پایایی ان‌پی‌آی-40 و خرده مقیاس‌های آن از دو روش همسانی درونی و بازآزمایی استفاده شد. به منظور بررسی پایایی بازآزمایی ان‌پی‌آی-40، بر روی 38 نفر از آزمودنی‌ها (21 نفر مرد و 17 نفر زن) با فاصله زمانی 3 هفته مجدداً اجرا شد. جدول 2 ضرایب آلفای کرونباخ کل و خرده مقیاس‌های ان‌پی‌آی-40 و ماتریس همبستگی بین خرده مقیاس‌های آن و همچنین ضرایب بازآزمایی نمره کل و خرده مقیاس‌های ان‌پی‌آی-40 را نشان می‌دهد.

جدول 2: ضرایب آلفای کرونباخ و ماتریس همبستگی خرده مقیاس‌های NPI-40

آزمون	میانگین	انحراف معیار	ضریب آلفا	ضریب بازآزمایی	1	2	3	4	5	6	7	8
کل ان پی- آی	14/29	5/74	0/77	0/81**	1							
اقتدار	3/41	1/67	0/42	0/56**	0/70**	1						
خودنمایی	2/16	1/62	0/55	0/63**	0/72**	0/35**	1					
برتری- جویی	1/95	1/36	0/50	0/58**	0/62**	0/29**	0/36**	1				
بهره‌کشی	1/73	1/11	0/35	0/55**	0/41**	0/14*	0/24**	0/18**	1			
محق بودن	2/30	1/42	0/42	0/76**	0/65**	0/37**	0/42**	0/25**	0/16**	1		
خودبستگی	1/62	1/23	0/38	0/60**	0/57**	0/36**	0/25**	0/30**	0/13*	0/17**	1	
خود بینی	1/53	0/90	0/39	0/58**	0/57**	0/35**	0/25**	0/25**	0/18**	0/50**	0/25**	1

$0/05 * P < 0/01 ** P <$

نتایج جدول 2 حاکی از آن است که ضریب آلفای کرونباخ ان پی آی-40 برابر با 0/77 (p<0/01) و ضرایب آلفای خرده مقیاس‌های آن بین 0/35 تا 0/55 است. بر اساس این جدول ضرایب بازآزمایی کل ان پی آی-40 0/81 (p<0/01) و ضرایب خرده مقیاس‌های آن بین 0/55 تا 0/76 است. از جدول ماتریس همبستگی بین خرده مقیاس‌های ان پی آی-40 مشاهده می‌شود که ضرایب همبستگی بین هفت خرده مقیاس ان پی آی-40 بین 0/13 تا 0/72 می‌باشد. به منظور بررسی روایی هم‌زمان ان پی آی-40، این پرسشنامه هم‌زمان با خرده مقیاس‌های برون‌گرایی و توافق‌جویی پرسشنامه شخصیت پنج‌عاملی بر روی کل نمونه و نیز به همراه خرده مقیاس خودشیفتگی پرسشنامه چند محوری بالینی میلون - 3 بر روی 45 آزمودنی اجرا شد. در تحلیل نمرات مقیاس‌های برون‌گرایی و توافق‌جویی، نمرات 40 نفر از آزمودنی‌هایی که در مقیاس برون‌گرایی نمرات بالا و 40 نفر از آزمودنی‌هایی که در مقیاس توافق‌جویی نمرات

پایین کسب کرده بودند وارد معادله همبستگی شدند. نتایج محاسبه این ضرایب همبستگی در جدول 3 ارائه شده است.

جدول 3: ضرایب همبستگی NEO-FFI و MCMI-III با NPI-40

NEO-FFI	MCMI-III	آزمون
توافق جویی پایین	برون‌گرایی بالا	
0/68**	0/73**	1- کل ان‌پی‌آی
0/44**	0/52**	2- اقتدار
0/54**	0/40*	3- خودنمایی
0/63**	0/48**	4- برتری جویی
0/33*	0/35*	5- بهره‌کشی
0/22*	0/31*	6- محق بودن
0/30*	0/44**	7- خودبستگی
0/51**	0/64**	8- خود بینی

0/05*P<0/01

**P<

چنانچه از جدول 3 مشاهده می‌شود همبستگی بین نمره کل ان‌پی‌آی-40 و ام‌سی‌ام‌آی-3 برابر با 0/82 ($p<0/01$) می‌باشد، که بیانگر روایی همگرایی بالای این پرسشنامه است. همبستگی خرده مقیاس‌های ان‌پی‌آی-40 با ام‌سی‌ام‌آی-3 بین 0/38 برای مقیاس خودبستگی تا 0/75 برای مقیاس بهره‌کشی است. همچنین همبستگی نمره کل ان‌پی‌آی-40 با مقیاس‌های برون‌گرایی بالا و توافق جویی پایین پرسشنامه شخصیت پنج‌عاملی به ترتیب 0/73 و 0/68 می‌باشد که بیانگر روایی همگرایی قابل قبول ان‌پی‌آی-40 می‌باشد.

به منظور بررسی اینکه ساختار هفت‌عاملی ان‌پی‌آی-40 در جامعه ایرانی برازش دارد، از روش تحلیل عاملی تأییدی¹ با استفاده از نرم افزار آموس 218 که جزو بسته‌های مدل‌سازی

1. confirmatory factor analysis

2. Amos 18 (Analysis of Moment Structures) (AMS)

معادلات ساختاری¹ است استفاده شد. در جدول 4 بارهای عاملی سؤالات ان‌پی‌آی-40 بر روی عوامل ارائه شده است.

جدول 4: نتایج تحلیل عامل تأییدی NPI-40

اقتدار		خودنمایی		برتری جویی		بهره‌کشی		محق بودن		خودبستگی		خودبینی	
سؤال	بار	سؤال	بار	سؤال	بار	سؤال	بار	سؤال	بار	سؤال	بار	سؤال	بار
1	0/72	2	0/70	4	0/70	6	0/40	5	0/88	17	0/76	15	0/40
8	0/81	3	0/37	9	0/43	13	0/84	14	0/26	21	0/68	19	0/58
10	0/52	7	0/56	26	0/69	16	0/82	18	0/55	22	0/11	29	0/37
11	0/19	20	0/48	37	0/40	23	0/81	24	0/65	31	0/67		
12	0/43	28	0/51	40	0/40	35	0/50	25	0/62	34	0/53		
32	0/25	30	0/45			27	0/59			39	0/45		
33	0/76	38	0/64										
36	0/52												

همچنین شاخص‌های برازش مدل نیز در جدول 5 ارائه شده است. همان‌طور که از این جدول مشاهده می‌شود، شاخص نیکویی برازش² برابر با 0/91 و شاخص نیکویی برازش تعدیل شده³ برابر با 0/90 است. همچنین جذر برآورد خطای تقریب⁴ برابر با 0/094 است. براون و کودک⁵ (1980) پیشنهاد می‌کنند زمانی که شاخص نیکویی برازش و شاخص نیکویی برازش تعدیل شده بزرگ‌تر از 0/90 و همچنین جذر برآورد خطای تقریب کمتر از 0/10 باشد نشان دهنده برازش مدل است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که ساختار هفت عاملی ان‌پی‌آی-40 در جامعه ایرانی برازش دارد.

1. structural equation modeling (SEM)
2. Goodness of Fit Index (GFI)
3. Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)
4. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)
5. Browne & Cudeck

جدول 5: شاخص‌های برازش ساختار هفت عاملی NPI-40 در تحلیل عامل تأییدی

RMSEA	CFI	AGFI	GFI	p	df
0/094	0/891	0/90	0/91	0/01	320 54/32

به منظور بررسی تأثیر جنسیت بر نمره کل خودشیفتگی و خرده مقیاس‌های آن از تحلیل واریانس چند متغیری¹ (شاخص لامبدای ویلکز²) استفاده شد. در جدول 6 میانگین و انحراف معیار نمرات خودشیفتگی به تفکیک جنسیت و در جدول 7 نتایج این محاسبات قابل مشاهده است.

جدول 6: میانگین و انحراف معیار نمرات خودشیفتگی به تفکیک جنسیت

جنسیت	شاخص	نمره کل	اقتدار	خودنمایی	برتری جویی	بهره کشی	محقق بودن	خودبستگی	خودبینی
مرد	میانگین	14/73	3/43	2/28	2/07	1/77	2/37	1/80	1/56
	انحراف معیار	6/02	1/71	1/68	1/43	1/07	1/40	1/28	0/89
زن	میانگین	13/85	3/36	2/03	1/85	1/70	2/25	1/38	1/51
	انحراف معیار	5/30	1/59	1/55	1/25	1/16	1/44	1/14	0/91
کل	میانگین	14/25	3/41	2/16	1/95	1/73	2/30	1/62	1/53
	انحراف معیار	5/74	1/67	1/62	1/36	1/11	1/42	1/23	0/90

1. Multivariate Analysis Of Variance (MANOVA)

2. Wilk's Lambda

جدول 7: تحلیل واریانس چند متغیری برای بررسی تأثیر جنسیت بر نمرات خودشیفتگی

اثر	نمره کل	اقتدار	خودنمایی	برتری جویی	بهره کشی	محقق بودن	خودبستگی	خودبینی
جنسیت	F	F	F	F	F	F	F	F
	2/86*	0/10	1/92	2/25	0/40	0/62	9/67**	0/26

**P<0/05*P<0/01

همان طور که از جداول 6 و 7 مشاهده می‌شود اثر جنسیت بر نمره کل خودشیفتگی در ان پی آی-40 معنی دار است ($F(8,320) = 17/91$)، به طوری که میانگین نمرات خودشیفتگی مردان بیشتر از زنان است. تحلیل بیشتر متغیرهای وابسته در این جدول نشان می‌دهد که گرچه در اکثر خرده مقیاس‌ها نمرات مردان بالاتر از زنان است، اما این تفاوت تنها در خرده مقیاس خودبستگی معنی دار است. این نتایج نشان می‌دهند میانگین کلی نمرات مردان و زنان در خودشیفتگی، تفاوت معنی دار با هم دارند.

بحث و نتیجه گیری

مطالعه حاضر به منظور بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه شخصیت خودشیفته (ان پی آی-40) در جامعه ایرانی انجام شد. این پرسشنامه به سبب چند ویژگی، از جمله جدید بودن، همخوان بودن با ویراست راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی و دارا بودن تاریخچه تکامل به عنوان ابزاری مناسب برای بررسی رفتارهای خودشیفته در گستره‌ای از رفتارهای خودشیفته تا تشخیص اختلال شخصیت خودشیفتگی انتخاب گردید. یافته‌های پژوهش نشان داد شاخص ضریب پایایی به روش همسانی درونی برای کل پرسشنامه، $0/77$ می‌باشد که در حد قابل قبولی است. همچنین همسانی درونی برای هفت خرده مقیاس ان پی آی-40 بین $0/35$ تا $0/55$ است. با توجه به کم بودن تعداد نسبی سؤالات در هر خرده

مقیاس (به طور متوسط 5/7 سؤال) این میزان از ضرایب همسانی درونی قابل قبول می‌باشد. شاخص بازآزمایی کل پرسشنامه (0/81) نیز رضایت بخش بود و ضرایب بازآزمایی خرده مقیاس‌های پرسشنامه بین 0/55 تا 0/76 بود که در حد رضایت بخش بود. به طور کلی یافته‌های پژوهش حاضر در مورد پایایی ان‌پی‌آی-40 با نتایج پژوهش‌های انجام شده قبلی مطابقت نزدیک دارد (امانز، 1984، 1987؛ پری فیترا و ریان، 1984؛ راسکین و هال، 1981؛ واتسون، گریشام، تروتر و بیدرمن، 1984؛ واتسون، هود و موریس، 1984؛ راسکین و تری، 1988؛ روساریو و وایت، 2005؛ ادلستین، یم و کواس، 2010، و در ایران محمد زاده، 1388 برای فرم کوتاه). همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که ان‌پی‌آی-40 از روایی قابل قبولی برخوردار است. همبستگی بین نمره کل ان‌پی‌آی-40 و خرده مقیاس خودشیفتگی پرسشنامه چند محوری بالینی میلون-3 برابر با 0/82 بود، که بیانگر روایی همگرایی بالای این پرسشنامه است. همبستگی خرده مقیاس‌های ان‌پی‌آی-40 با ام‌سی‌ام‌آی-3 بین 0/38 تا 0/75 بود. همچنین همبستگی نمره کل ان‌پی‌آی-40 با مقیاس‌های برون‌گرایی بالا و توافق‌جویی پایین پرسشنامه شخصیت پنج‌عاملی به ترتیب 0/73 و 0/68 بود که بیانگر روایی همگرایی قابل قبول ان‌پی‌آی-40 می‌باشد. این نتایج با یافته‌های امانز، 1984، 1987؛ راسکین و تری، 1988، سوپر و همکاران، 2001؛ کوباریچ، دیاری و آستین، 2004؛ والاس و بامیستر؛ روساریو و وایت، 2005؛ آمز و همکاران، 2006 هم‌خوانی دارد.

مشخص شده است که برون‌گرایی بالا به عنوان یکی از عامل‌های پنج‌گانه شخصیت همبستگی معنی‌داری با نشانگان خودشیفتگی دارد این یافته در پژوهش‌های قبل و نیز در پژوهش‌های اخیر نشان داده شده است (برای مثال باردلی و امانز، 1992؛ یانگ، 2006، میلر و همکاران، 2009؛ و میلر، مپلز و کمپل¹، 2011). داده‌های تجربی اخیر میلر و همکاران نشان داده است که برون‌گرایی، به ویژه جنبه‌های جرأت و رزی²، سطح فعالیت و تحریک‌خواهی³

1. Miller, Maples & Campbell

2. assertiveness

3. excitement seeking

آن، نقش مهمی در نشانگان خودشیفتگی ایفا می‌کنند. همچنین مشخص شده است که توافق جویی پایین به عنوان یکی دیگر از عوامل پنج‌گانه شخصیت از ویژگی‌های افراد خودشیفته می‌باشد (باردلی و امانز، 1992؛ یانگ، 2006، میلر، مپلز و کمپل، 2011). در این راستا میلر و همکاران (2009) نشان داده‌اند که به ویژه جنبه هم‌ستیزی بین فردی¹ توافق جویی پایین، رابطه معنی‌داری با نشانگان خودشیفتگی دارد. پژوهش حاضر نشان داد میانگین کلی نمرات خودشیفتگی در جامعه ایرانی برابر با 14/25 بود. این نتیجه در تساوی با نتایج پژوهش‌های انجام شده در کشورهای دیگر از جمله سوپر و همکاران، 2001؛ کوباریچ، دیاری و آستین، 2004؛ والاس و بامیستر؛ روساریو و وایت، 2005؛ میلر و همکاران، 2009؛ و میلر، مپلز و کمپل، 2011 بود که میانگین کل را بین نمرات 12 تا 15 گزارش کرده‌اند. از یافته‌های دیگر پژوهش حاضر این بود که بین گروه‌های مردان و زنان در این پرسشنامه تفاوت معنی‌دار وجود دارد، به این معنی که میانگین کلی نمرات خودشیفتگی مردان به طور معنی‌داری بالاتر از زنان است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های قبلی (میلر، مپلز و کمپل، 2011؛ میلر و همکاران، 2009؛ آمز و همکاران، 2006؛ یانگ، 2006؛ فاستر² و همکاران؛ 2003) که نشان داده‌اند مردان در مقایسه با زنان نمرات بالاتری در مقیاس شخصیت خودشیفته کسب می‌کنند و نیز با دی‌اس‌ام-4 مطابقت دارد.

به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نشان داد که پرسشنامه شخصیت خودشیفته در جامعه ایرانی دارای روایی و پایایی قابل قبولی است. با توجه به بالا بودن روایی و پایایی آن پی‌آی-40، می‌توان گفت که این ابزار یک مقیاس خود گزارش دهی مفید و مناسب برای ارزیابی رفتارهای مربوط به خودشیفتگی در جوامع غیر بالینی، به ویژه در اهداف تحقیقاتی و نیز در جوامع بالینی برای تشخیص اختلال شخصیت خودشیفته است. پژوهشگران و درمانگران می‌توانند از این مقیاس به عنوان ابزاری پژوهشی، غربالگری و یا کمک تشخیصی استفاده کنند.

1. interpersonal antagonism

2. Foster

همچنین تشابه نتایج گزارش شده در پژوهش حاضر با پژوهش‌های حاصل از زبان اصلی پرسشنامه حاکی از مناسب بودن برگردان زبان این مقیاس به فارسی است. بایستی خاطر نشان کرد که گرچه جامعه آماری این پژوهش شامل افراد مختلف دانشجویی از مناطق مختلف ایران بود، اما از آنجا که این مطالعه بر روی نمونه‌ای نه چندان بزرگ و در استان کردستان انجام گرفته است، در تعمیم نتایج آن به کل جامعه ایرانی بایستی با احتیاط برخورد کرد. با استناد به بررسی مقدماتی پایایی و روایی ان‌پی‌آی-40 در پژوهش حاضر، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس در جامعه‌ای بزرگ‌تر و نیز بر روی جمعیت‌های بالینی، از جمله افراد دارای اختلال شخصیت خودشیفته پیشنهاد می‌گردد.

منابع فارسی

- خواجه موگهی، ناهید. (1373). آماده سازی مقدماتی فرم فارسی پرسشنامه بالینی چند محوری میلون - 2 در شهر تهران. رساله کارشناسی ارشد (چاپ نشده)، انستیتو روان‌پزشکی تهران.
- شریفی، علی اکبر. (1381). هنجاریابی آزمون بالینی چند محوری میلون-3 در شهر اصفهان. رساله کارشناسی ارشد (چاپ نشده) دانشگاه اصفهان.
- شریفی، علی اکبر. مولوی، حسین. نامداری، کوروش. (1386). روایی تشخیصی آزمون بالینی چند محوری میلون - 3. دانش و پژوهش در روان‌شناسی، 34، (27-38).
- گروسی فرشی، میرتقی. مهریار، امیرهوشنگ. قاضی طباطبایی، محمود. (1380). کاربرد آزمون جدید شخصیتی نئو و بررسی تحلیل ویژگی‌ها و ساختار عاملی آن در بین دانشجویان دانشگاه‌های ایران. فصل‌نامه علوم انسانی دانشگاه الزهراء، سال یازدهم، شماره 39، ص 198-173.
- محمد زاده، علی. (1388). اعتبار سنجی پرسشنامه شخصیت خودشیفته (NPI-16) در جامعه ایرانی. مجله اصول بهداشت روانی. سال 11، (4)، 274-281.

منابع لاتین

- Ames, D. R., Rose, P., Anderson, C., P. (2006). The NPI-16 as a short measure of narcissism. *Journal of Research in Personality* 40 , 440–450.
- Campbell, W. K., & Foster, J. D. (2007). The narcissistic self: Background, an extended agency model, and ongoing controversies. *Frontiers in social psychology: The self* (pp. 115–138). New York, NY: Psychology Press.
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1992). Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R) and NEO Five Factor Inventory (NEO-FFI) Professional Manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources, Inc.
- Craig, R. J. (1999). Overview and current status of the Millon Clinical Multiaxial Inventory. *Journal of Personality Assessment*, 72.(3) ,390-406.
- Edelstein, R. S., Yim, I. S., Quas, J. A. (2010). Narcissism predicts heightened cortisol reactivity to a psychosocial stressor in men. *Journal of Research in Personality* 44, 565–572.
- Emmons, R. A. (1984). Factor analysis and construct validity of the Narcissistic Personality Inventory. *Journal of Personality Assessment*, 48, 291–300.
- Emmons, R. A. (1987). Narcissism: theory and measurement. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52(1) , 11–17.
- Foster, J. D., Campbell, W. K., & Twenge, J. M. (2003). Individual differences in narcissism: InXated self-views across the lifespan and around the world. *Journal of Research in Personality*, 37, 469–486.
- Freud, S. (1914/1957). On narcissism: An introduction. In J. Strachey (Ed.), *The standard edition of the complete psychological work of Sigmund Freud*. London: Hogarth Press.
- Hsu, Louis, M. (2002). Diagnostic Validity statistics and the MCMI-III. *Psychological Assessment*. 14, (4), 410-422.
- Kohut, H. (1977). *The restoration of the self*. New York: International Universities Press.
- Kernberg, O. F. (1975). *Borderline conditions and pathological narcissism*. New York: Jason Aronson.
- Kubarych, T. S., Deary, I. J., Austin, E. J. (2004). The Narcissistic Personality Inventory: factor structure in a non-clinical sample. *Personality and Individual Differences* 36 ,857–872.
- Loevinger, J. (1957). Objective tests as instruments of psychological theory. *Psychological Reports*, 3, 635-694.
- McHoskey, J. (1995). Narcissism and machiavellianism. *Psychological Reports*, 77, 755–759.
- Miller, J. D., Maples, J., Campbell, W. K. (2011). Comparing the construct validity of scales derived from the Narcissistic Personality Inventory. *Journal of Research in Personality*,
- Miller, J. D., Campbell, W. K., Young, D. L., Lakey, C. E., Reidy, D. E., Zeichner, A., et al. (2009). Examining the relations among narcissism, impulsivity, and self-defeating behaviors. *Journal of Personality*, 77, 761–794.

- Millon, T. (1994). *Millon Clinical Mmultiaxial Inventory-III Manual*. Minneapolis, MN: National Computer Systems.
- Morf, C. C., & Rhodewalt, F. (2001). Unraveling the paradoxes of narcissism: A dynamic self-regulatory processing model. *Psychological Inquiry*, 12, 177–196.
- Murray, H. A. (1938). *Explorations in personality: A clinical and experimental study of fifty men of college age*. New York: Oxford University Press.
- Prifitera, A., & Ryan, J. (1984). Validity of the Narcissistic Personality Inventory NPI in a psychiatric sample. *Journal of Clinical Psychology*, 40, 140–142.
- Raskin, R., & Terry, H. (1988). A principal components analysis of the Narcissistic Personality Inventory and further evidence of its construct validity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54,(5) , 890–902.
- Rosario, P. M. White, R. M. (2005). The Narcissistic Personality Inventory: Test-retest stability and internal consistency. *personality and Individual Differences*, 39, (10), 75-81.
- Soyer, R. B., Rovenpor, J. L., Kopelman, R. E., Mullins, L. S., & Watson, P. J. (2001). Further assessment of the construct validity of four measures of narcissism: replication and extension. *Journal of Psychology*, 135, 245–259.
- Wallace, H. M., & Baumeister, R. F. (2002). The performance of narcissists rises and falls with perceived opportunity for glory. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82, 819–834.
- Watson, P. J., & Morris, R. J. (1991). Narcissism, empathy and social desirability. *Personality and Individual Differences*, 12(6) , 575–579.
- Watson, P. J., Little, T., Sawrite, S. M., & Biderman, M. D. (1992). Measures of the narcissistic personality: complexity of relationships with self-esteem and empathy. *Journal of Personality Disorders*, 6(4) , 434–449.
- Watson, P. J., Grisham, S. O., Trotter, M. V., & Biderman, M. D. (1984). Narcissism and empathy: Validity evidence for the Narcissistic Personality Inventory. *Journal of Personality Assessment*, 48, 301–305.
- Watson, P. J., Hood, R. W., & Morris, R. J. (1984). Religious orientation, humanistic values, and narcissism. *Review of Religious Research*, 25, 257–264.